

Szakmai beszámoló

A konferencia címe: *Kétszáz éve született pataki diákok. Megemlékezés Erdélyi János és Egressy Béni születésének 200. évfordulóján*

Pályázati azonosító: 3808/2277

A pályázati téma megvalósulásának körülményei. A támogatott tevékenység szakmai vonatkozásai

Az évszázadok folyamán a kiemelkedő, magas szintű oktatás-nevelésnek köszönhetően a Sárospataki Református Kollégium az európai színvonalú oktatási intézményként vált ismertté.

Mintegy száz, belföldön és külföldön ismert és elismert személyiség tanult vagy tanított ebben az intézményben. A Kollégium rendszeresen megemlékezik ezen nagyjainkról. 2014-ben három emlékkonferencia lebonyolítását vettünk fel az éves munkatervünkbe, melyek keretében megemlékeztünk Dr. Koncz Sándorról, Fáy Andrástól, Erdélyi Jánosról és Egressy Béniéről. Az Erdélyi János és Egressy Béni emlékkonferenciát 2014. október 24-én tartottuk meg. Együttműködési megállapodást kötöttünk a Kazinczy Ferenc Társasággal. Közösén összeállítottuk a konferencia programját, megkerestük a megfelelő előadókat és meghatároztuk az elérni kívánt célcsoportot, akihez időben eljuttattuk a meghívót.

A megvalósult program technikai adatai

Helyszíne: Sárospataki Református Teológiai Akadémia Imaterme

Ideje: 2014. október 24.

Résztevők: 56 személy

Közreműködők és önkéntesek létszáma: 10 személy

A megvalósult program részletes leírása eredményességének elemzése, szakmai hatásai

Az ünnepség koszorúzással kezdődött az ősi református kollégiummal szemben lévő iskolakertben, ahol számos jeles személyiség mellszobra áll, közöttük Erdélyi Jánosé és Egressy Bénié is.

Koncz Gábor tanár, közgazdász, kultúraszervező, a konferencia moderátora köszöntötte a jelenlevőket. Erdélyi János és Egressy Béni kétszáz éve született kortársakra emlékezünk, Sárospatakon, 2014. októberében - e mondattal kezdte megnyitó ünnepi beszédét a konferencia moderátora - előadója. Az iskolakerti szobrok fegyelmezett keménységét élő üzenetekkel megelevenítve látjuk. Barátaink Ők, hiszen a pataki diákok évszázadokon át is szólongathatják így egymást. Itt, a szobroknál Erdélyi János „Sirkertben” (Ujvár, 1836)című verséből idézek.

„Nem jövék én háborítani
A' halottak' álmait....
Bánat és a' szív ' keserve
Utasítanak engem erre,
- Egy barátom nyugszik itt...
Jól tudom, hangján utolsó,
Kit megáldott, én valék.
A' hideg földnek alatta

Légyen a' menny' üdve rajta,
És örök nyugalmi bék!

Erdélyi János szobránál elhangzott fuvolán a református gimnázium két tanulója, Zombori Gréta (9. A. osztály) és Magyar Evelin (11. E. osztály) tolmácsolásában Telemann: F-dúr szonátája. A tiszteletadás koszorúját az SRK vezető munkatársai, Nagytiszteletű Pocsainé Dr. Eperjesi Eszter és Nagytiszteletű Dr. Dienes Dénes helyezték el.

Egressy Béni, a szózat zenéjének komponálója, a leggyakrabban idézett pataki diák...Munkásságával minket is megáldott... - folytatta beszédét Dr. Koncz Gábor. Am patakisága ma sincs benne az utódok köztudatában, a nagyok felsorolásából is gyakorta kimaradt...Feladatunk az, hogy feltárjuk, áttekintsük itteni éveinek dokumentumait, a pataki kortársak és élmények hatását az egész életműre.

Fejet hajtunk, meghallgatjuk a kutatókat és következtetéseket fogalmazunk meg. Tehát, Hozzá méltóan feladatokat tűzünk ki és baráti vállalásokat teszünk...

Kegyelettel emlékezünk és egyben a jelen és a jövő nemzedékei számára a konferencián elhangzó előadások által bemutatjuk az ő nagyságukat és zsenialitásukat. Ez a mai nap feladata.

Egressy Béni szobránál Bajza József: Honfi dal című versét Fedor Zsófia, a református gimnázium 10. B. osztályos tanulója szavalta le. Itt a tiszteletadás koszorúját Rádainé Bodnár Katalin és Dr. Kovács Áron, a Tudományok Gyűjtemények munkatársai helyezték el.

A koszorúzást követően elindultunk a Sárospataki Református Teológiai Akadémia Imatermébe, áttekinteni és értékelni a két életművet, a mának szóló üzeneteket.

„Erdélyi János és a Sárospataki Kollégium.” Prof. Dr. Dienes Dénes vetített képekkel illusztrált, hangulatos, nagyívű előadása nyitotta meg az áttekintések sorát. Az életrajzi dátumokat követve mutatta be Erdélyi János pályafutását.

Édesanyja papnak szánta, ezért a kiskaposi parasztfiút, aki a nagykaposi iskolában megtanult mindent, amit lehetett, édesapja a tíz éves gyermeket 1824-ben Sárospatakra hozta. Kiváló előmenetelű, jeles diák volt, s hamar megmutatkozott, hogy a szilárd önérettel rendelkezők érzékenységét hordozta lelkében. 1830-ban a contrascriba – a senior helyettese – hátrább tette a classisban, ami bizonyos kedvezmények megvonásával járt. A nem egészen igazságos döntés miatt Erdélyi megsértődött s elhagyta Patakot. 1831-ben visszatért a kollégiumba, aláírta az iskola törvényeit s ezzel akadémista lett. 1834-35-ben ismét nevelősködésre adta a fejét, a zempléni Cselejben, Kolosy József udvarházában tanította a gyermekeket. 1835-ben zárta le bölcsészeti és teológiai tanulmányait. Ezt követően Gömör megyei Berzétére ment Máriaassy Zsigmond fia mellé nevelőnek, e családnál köreiből öt évet töltött. Ekkor mélyedt el a német és a francia nyelv megismerésében. Visszakísérve Patakra a Máriaassy fiút, maga is elvégezte a jogi tanulmányokat, 1837-ben kapta kézbe végbizonyítványát.

A diákságon belüli kapcsolatok is meghatározóak lettek Erdélyi későbbi pályáját tekintve. Szemere Bertalan és Kazinczy Gábor barátsága volt leginkább a meghatározó már a diákevek során is.

Barátságuk és diákságuk színvonalát kitűnően jellemzi, hogy 1832-ben hárman alapították meg a Sárospataki Ifjú Egyesületet, melynek nevében két évvel később meghívták Patakra Kölcsey Ferencet. A költő a meghívásnak ugyan nem tudott eleget tenni

A pataki kollégiumból távozó Erdélyi János bölcsészeti, jogi és teológiai tartalmú magas műveltség mellett magával vitte a költészet szeretetét, és a népköltészet értékeinek felismerését. Protestáns hite erős predesztinációs karaktert nyert, ami jól összeillett szilárd, hajthatatlan jellemével.

Erdélyit meghívták Sárospatakra, aki 1851 végén foglalta el a bölcsészeti katedrát. Filozófiai, hazai és egyetemes irodalomtörténeti, esztétikai és pedagógiai stúdiumokat tartott. Közben

válogatásgyűjteményt publikált a magyar közmondásokból, népmesékből és népdalokból. Tankönyvet írt az irodalomtörténeti kurzusaihoz, és kisebb prózai műveiből is válogatást tett közzé. Sárospatakon új kedvre, új erőre kapott.

Erdélyi János 1863-tól töltötte be a főkönyvtárnoki tisztet Sárospatakon. Átfogó programot készített a könyvtári rendtől az olvasószolgálaton, az anyag állagmegóvásán keresztül a szakmai személyzetig terjedően. Erdélyi szeme előtt a külföldi tudományos könyvtárak lebegtek, s a patakit is ezekhez hasonlóan preasens könyvtárként óhajtotta működtetni. A szakrendet is a külföldi egyetemi példák nyomán alakította ki. 16 szakrendi osztályt sorolt fel. A mintegy 25 ezer kötetet két hónap alatt rendezte el ennek alapján.

Egyik legfontosabb pataki vállalkozása, a Sárospataki Füzetek című folyóirat megalapítása volt. A hangsúlyosan protestáns szellemiségű, a független gondolkodásnak fórumot teremtő tudományos folyóiratot 1857-ben indította.

Az anyagi természetű gondok és bajok közepette kezdett elszigetelődni az az Erdélyi János, akiről úgy vélték, hogy ezek a gondok elkerülnek. Élete súlyos krízisbe került.

Az intrikák és az ismét előtörő betegség nyomán elhatározta, szakít Patakkal. Néhány héttel a tervezett költözködés előtt, 1868. január 23-án szívroham végzett vele.

„Erdélyi János és a zene.” Dobay Béla, a református gimnázium nyugalmazott tanára előadásában bemutatta az éneklő és a népdalokért rajongó Erdélyi Jánost.

Erdélyi János munkásságának a területeihez hozzátartozik a szene és az éneklés is, melyek figyelmen kívül hagyása hiányossá tenné azt.

Atyja művelt ember lévén, néhány könyvből álló kiskönyvtárt tartott, maga is írogatott vallásos verseket és esténként zsoltárt és népdalokat énekelgetett családjá körében, fiát is maga vezette be a tanulásba. Erdélyi János kiválóan énekelt. Hét éves korában, amikor a nagykaposi iskolába ment, leendő tanítója számára nagy meglepetést szerzett a csengő gyermekhangon megszólaltatott Gaudeamus igitur... című latin szövegű régi diákdal eléneklésével. Diák korában a sárospataki kántusban értékelték szép tenorját. Szívesen énekelte istentiszteleteken a sárospataki református templomban, de énekelte temetésekben és nemzeti ünnepek alkalmával is. Több írása foglalkozik a magyar muzsikával is.

Korán felismerte, hogy ahogy a magyar társadalom megújulásánál az alapokra, a népre kell támaszkodni, erre építkezni, ugyanúgy látta, hogy a népi kultúra az az alap, amelyre az egészséges, fejlődőképes, megújuló magyar irodalom épülhet. 1841-ben a következőt írta Szemere Miklósnak: "Erős szándékom a magyar népdalokat valaha egy testben kiadni: azokat, melyek szerző, idő és hely nélkül, vadvízként buzognak föl a nép költészeti szelleméből, még pedig hangjegyekkel együtt..."

Erdélyi János egyik legjelentősebb munkája a Magyar népköltési gyűjtemény, amely 1846-1848 között jelent meg három kötetben. Erdélyi János a népdalok gyűjtését nem pusztán tudományos erőfeszítésnek tekintette mivel ő nem csak bölcsekedni, hanem énekelni is nagyon szeretett.

Emödy Dániel így emlékezett Erdélyi János életének utolsó napjára: „Az utolsó jelenet egészen családjáé volt. Kisfiának egy népdalt danolt el, visszhangjául a letűnt szép napoknak, midőn őt danolni hallani öröm és élvezet vala. Kis leányát egy tündér regére tanítá meg. A két gyermek fülében az apai hangok csengtek még, midőn aludni mentek. Ő is álomra hajtá fejét, de abból nem ébredt fel többé. Egy óra múlva halva volt.”

A Teológiai Akadémia néhány hallgatója korabeli dallamokkal tette színesebbé az előadást.

„Egressy Béni és Sárospatak.” Kovács Áron átfogó, alaposan dokumentált és hiánypótló írása bemutatja a kétszer is pataki diák éveit, történetét és Sárospataki vonatkozásait. A tanulmány jól illeszkedik az SRK és külön is a diákság történetét bemutató, a mai és a holnapi utókornak feladatokat és biztatást adó, szisztematikus történelmi munkák immár egyre gyarapodó sorozatába.

Egressy Béni 1828-ban lett a pataki iskola diákja. Erdélyi állításával szemben neve először az

1829-30-as tanévben tűnik fel a Logikai osztály diákjainak sorában, és 1830-31-ig követhetőek nyomon tanulmányai. Az 1832-es tanévben már csak az énekhar tenorjainak listáján lelhető fel a neve.

Fontos adatokat szolgáltatnak a zeneszerző tanulmányaira vonatkozó oszlopok. 1829-30-ban, a gimnáziumi osztályok legmagasabbját jelentő logikai logikai osztály hallgatójaként hittant, logikát, klasszikus szerzők közül Livius és Terentius műveit, földrajzot, németet, geometriai alapokat, latin stiliztikát, magyar nyelvet, görögöt és éneket tanult. Az 1830-31-es tanévben már az akadémiai tagozaton, a lelkésznek készülő, úgynevezett tógátus diákok között találjuk Egressyt. Itt hittant, matematikát, statisztikát, zeneelméletet, német irodalmat, természettörténetet, pedagógiát, mezőgazdaságtant, görög irodalmat, valamint magyar nyelv és irodalmat tanult.

Mint azt fentebb már említettük, az 1831-1832-es tanévben már nem találjuk nevét a naplókban. Ennek a tanévnek a folyamán – anyagi okokból – Szepsiben vállalt segédtanítói állást, feltételezhetően még az első szemeszter zárása előtt befejezve ezzel pataki tanulmányait.

Az előadó megemlékezett Egressy Béni sárospataki újrafelfedezéséről, és az iskolakertben álló szobor történetéről. Míg a pataki iskola más, ismert reformkori diákjainak emlékezete már a XX. század elején élő volt, Egressy esetében nem ez történt. Nevét nem találjuk meg sem a Nagykönyvtár folyosóján elhelyezett, 1934-ben készült – tegyük hozzá, hogy igen szubjektív módon összeállított – listán, sem a Gimnáziumban található, az 50-es években összeállított listán. Pataki diákságára egy másik volt pataki diák, Béres Ferenc énekművész hívta fel a figyelmet. 1989. május 23-án ő kezdeményezte a város tanácsánál a szobor állítását, mivel a rendszerváltás évében nem volt jelentős emlékhelye az országban, a fővárosban nem volt róla utca elnevezve, és nem viselte nevét intézmény. Béres Ferenc felhívást tett közzé a Magyar Nemzet hasábjain, és a Magyar Rádió Vasárnapi Újság című műsorában is képviselte az ügyet. Az így létrejött, magánszemélyeket és intézményeket egyaránt megmozgató összefogás elégségesnek bizonyult a szoborállítás tetemes, 250'000 forintot meghaladó költségeinek fedezésére. A cél megvalósítására még Franciaországból is érkezett adomány! A köztéri alkotások engedélyezését végző Képző- és Iparművészeti Lektorátus 1989. szeptemberében fogadta el Kelemen Kristóf szobrászművész klasszicista stílust követő tervét, majd ugyanezen év novemberében adta meg az engedélyt a köztéri kihelyezésre

A délelőtti előadásokat követően a résztvevők elfogyasztották a finom ebédet a Mudrány Étteremben, majd folytatták a délutáni programok meghallgatásával.

„*A pataki diákok szellemi és lelki öröksége.*” Pocsainé Dr. Eperjesi Eszter előadása egyben megnyitó beszéd is volt a „*A pataki diákok szellemi és lelki öröksége*” című remek kiállításához.

„Pataki diákok szellemi és lelki öröksége” címmel kamara kiállítás keretében mutattuk be a konferencián megjelenteknek Erdélyi János és Egressy Béni munkásságát.

Erdélyi János költő, népdalgyűjtő, filozófus, a magyar esztétikai és kritikai irodalom egyik kiváló képviselője. Kiskapuson, Ung megyében (ma Nagykapos, Szlovákiában) született és 10 évesen került Sárospatakra. Tehetségével, szorgalmával Patakon is kitűnik. Diákévei alatt kétszer is vállalt nevelőséget. Tanulmányait befejezve Pesten él. Külföldi utakat tesz, közben megnősül, de feleségét és kislányát hamarosan el kell temetnie. A szomorúság, az élet viszontagságai megtörik, de egyre nagyobb munkaerővel dolgozik. Sorra jelennek meg kötetei. 1851. november 19-én iktatják be professzornak Patakon, a Református Kollégiumban. Haláláig itt marad, második feleségével és gyermekeivel. A kiállításon válogatás alapján mutattuk be írásait: Kisebb prózái; Költeményei; Magyar Közmondások

Könyve; Pályák és pálmák; Szabad hangok; Úti levelek, naplók, Válogatott magyar közmondások; Népdalok és mondák; A Sárospataki Főiskola háromszázados ünnepére szerkesztett kötet; Magyar Szépirodalmi Szemle. Vitrinekbe fényképeket, jubileumi ünnepek, megemlékezések anyagát helyeztük el.

Egressy Béni zeneszerző, író, színész. Sajókazincon született és Pesten halt meg, fiatalon, 37 évesen. Apja református lelkész volt, iskoláit Miskolcon és Sárospatakon végezte. Vándorszínésznek állt és Olaszországba is eljutott. Hazatérve a Nemzeti Színház karénekese volt. Petőfi verseinek első megzenésítője. Legnagyobb hírnevet Vörösmarty Mihály Szózat című versének megzenésítésével szerzett, 1843. május 10-én mutattak be a Nemzeti Színházban. Foglalkozott színművek, operaszövegek írásával, fordításával. Bátori Mária és Hunyadi László operák szövegekönyvét ő írta. Részt vett az 1848-49-es szabadságharcban. Súlyosan megsebesült. Ott volt a komáromi vár védői között, itt írta a Klapka indulót. Magyarra fordított 50-nél több színdarabot és 19 operaszöveget. Tüdőbeteg volt. Fiatalon halt meg. Vitrinekbe operáit, színdarabjait és a Szózat megzenésített lapjait helyeztük. A Nagykönyvtár Kézirattárából róla írt összefoglaló munkákat mutattunk be.

„Egressy Béni, régi pataki barátunk” A meghívóban meghirdetett előadó akadályoztatása miatt Dr. Kolcz Gábor tanár urat kértük fel az előadás megtartására, aki Egressy Béni, régi pataki barátunk címmel első sorban Egressy Béni, a pataki barát zenei munkásságát domborította ki.

A zene iránti érdeklődését valószínűleg édesapja ébresztette fel benne, aki nagy műveltségű lelkész volt, kitűnő szónoki képességek mellett komoly zenei tudással is rendelkezett. Fuvolán, hegedűn, és zongorán is játszott. A sárospataki diákévei alatt az énekkarnak tagja volt. Neve az énekkar tenorjainak listáján lelhető fel. Iskolái végeztével tanítószkodni kezdett, majd követte Gábor testvérét a színház világába. Kolozsváron kezdte a színi pályát, később Pest-Budára került. Operaénekes akart lenni. Továbbtanulás céljából Milánóba ment. Nem lett operaénekes, de a színpadhoz élete végéig hű maradt. Egressy Béni legkiemelkedőbb munkája Vörösmarty Mihály Szózatának a megzenésítése volt. Egressy Béni pályadíjas zeneművét 1843. május 10-én ott mutatták be a pesti Nemzeti Színházban. A Szózat keletkezéstörténete különös és egyszerű: Bartay András zeneszerző, a Nemzeti Színház igazgatója 1843-ban pályázatot hirdetett a Vörösmarty-versre komponálandó legszebb népmelódia írására. Egybehangzó ítélet szerint a pályadíjat, 20 aranyat, Egressy Béni műve nyerte el.

Foglalkozott színművek, operaszövegek írásával és fordításával is. Egressy írta a Bátori Mária és az 1844-ben bemutatott Hunyadi László című operák szövegekönyvét, amelyek zenéjét Erkel Ferenc szerezte. Részt vett az 1848-49-es szabadságharcban. A komáromi vár védelme alatt írta a Klapka-indulót. Magyarra fordított 50-nél több színdarabot és 19 operaszöveget. Több magyar dalt is írt. Ezekben úttörőnek, korszakalkotónak bizonyult, hiszen előtte alig volt hagyománya a magyar műdalnak.

Élete utolsó időszakában megírta a Két Sobri című népszínművét, amelynek zenéjét is maga szerezte. Elkészült a Bánk bán szövegekönyvével is, ám az ebből készült Erkel-opera bemutatóját már nem érthette meg. 1851. május 30-án még ott lehetett az általa fordított Verdi-opera, a Miller Lujza bemutatóján, ám nem sokkal később, 1851. július 17-én Pesten meghalt.

A kávészünetről visszatérve Dr. Koncz Sándor és Dr. Dienes Dénes vezetésével az előadással kapcsolatban vitafórumra került sor. Ezen az alkalmon kérdések fogalmazódtak meg a résztvevők részéről, melyre az előadók kielégítő válaszokkal reagáltak.

A vitafórumot követően egy rövid ünnepi műsor keretében megkoszorúzásra került

Erdélyi János emléktáblája a Rákóczi u. 5. szám alatt.

Varjas Csabáné vezetésével Kocsik Dóra 5. osztályos tanuló és Bana Bíborka 9. E. osztályos tanuló hegedűn előadta Rubinstein: Melódiá - ját és Reel: Maggi - ját. Az esős idő miatt a koszorúzás előtti ünnepi műsort az Imateremben hallgatták meg a résztvevők.

Majd a Kollégium képviselőjében Rádainé Bodnár Katalin és Egeresi Gábor megkoszorúzta az emléktáblát.

Ezzel a konferencia véget ért

A résztvevők összetétele azt igazolta, hogy sikerült elérni azokat a célcsoportokat, akiket a szervezés stádiumában meghatároztunk. Különösen öröm volt látni a konferencián a teológiai hallgatók fokozott aktivitását. A Teológiai Akadémia és a Gimnázium diák-képviselői pedig büszkén vitték magukkal a pataki „nagy” szellemi hagyatékát. A kamara kiállítást további két hétig meg lehetett tekinteni a Teológiai Akadémia folyosóján, amely lehetőséggel éltek a Kollégium tanulói is. Örömmel vettük, hogy a városban működő szellemi műhelyek igényt tartottak a konferencián elhangzott előadásokra, melyeket különböző kiadványokban megjelentettek. Így a konferencia hatása túllépte az tervezett és várt határokat.

Mi hát a következtetés a konferenciával kapcsolatban?

- Hajtsunk fejet, emlékezzünk, az előadókat követve dokumentáljuk és mutassuk fel az eredményeket.
- Mutassuk fel, hogy anyagot, indítást, lehetőséget adjunk a további szakdolgozati, disszertációs feldolgozásokhoz.

Az emlékkonferencia a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával valósult meg.

A program részletes ismertetője, meghívó

A konferencia programleírása

Cím: Kétszáz éve született pataki diákok. Megemlékezés Erdélyi János és Egressy Béni születésének 200. évfordulóján

A konferencia programja

10:00 – 10:20 Megnyitó beszéd, ünnepi műsor és koszorúzás Erdélyi János és Egressy Béni szobránál az Iskolakertben

Előadások

10:30 – 11:00 Dr. Dienes Dénes: Erdélyi János és a sárospataki kollégium

11:00 – 11:30 Dobay Béla: Erdélyi János és a zene

11:30 – 12:00 Kovács Áron: Egressy Béni és Sárospatak

12:00 - 13:00 Ebéd a Mudrány Étteremben

13:00 – 13:30 Pataki diákok szellemi és lelki öröksége című kiállítás megtekintése Pocsainé Dr. Eperjesi Eszter muzeológus tárlatvezetésével

13:30 – 14:00 Dr. Koncz Gábor: Egressy Béni, régi pataki barátunk

14:00 – 14:20 Kávészünet

14:20 – 15:00 Vitafórum. Az elhangzott előadások megbeszélése

15:15 – 15:30 Ünnepi műsor és Erdélyi János emléktáblájának a megkoszorúzása

Meghívó

A Sárospataki Református Kollégium szeretettel
meghívja a
Kétszáz éve született pataki diákok
című konferenciára.
Megemlékezés Erdélyi János és Egressy Béni
születésének 200. évfordulóján.
Időpont: 2014. október 24. 10 óra
Helyszín: Sárospataki Református Teológiai Akadémia
Imaterme
Sárospatak, Rákóczi u. 1.

A konferencia programja

10,00 – 10,20 Megnyitó beszéd, ünnepi műsor az Iskolakertben Erdélyi János és Egressy Béni szobránál
10,30 – 11,00 Dienes Dénes : Erdélyi János és a sárospataki kollégium
11,00 – 11,30 Dobay Béla: Erdélyi János és a zene
11,30 – 12,00 Kovács Áron: Egressy Béni és Sárospatak
12,00 – 13,00 ebéd a Mudrány diákétkezdében
13,00 – 13,30 Pataki diákok szellemi és leleki öröksége című kiállítás megtekintése Pocsainé Dr. Eperjesi Eszter muzeológus tárlatvezetésével
13,30 – 14,00 Sziklavári Károly: Egressy Béni zenei hagyatéka
14,00 – 14,20 Kávészünet
14,20 – 15,00 Vitaforum. Az elhangzott előadások megbeszélése
15,15 – 15,30 Ünnepi műsor és Erdélyi János emléktáblájának a megkoszorúzása

Fotódokumentáció

